

žakelj, da komur bodem ukazal, ta bode moral vanj smukniti. Angelj mu da te reči in pravi: vse se ti bode po volji godilo, in se povrne v nebesa.

Čez nekoliko časa pride po kovača smrt. „Ljuba smrt, pravi kovač, le malo počakaj, da grem od svoje žene slovo vzet.“ Smrt privoli; kovač pa gre v hišo, vzame piščalko in začne piskati — smrt pa plesati. Ko je uže smrt se morala dolgo sukati, začne prositi rekoč: „o ljubi mož, nehaj piskati, saj ne bodem nikoli več na tebe mislila, marveč te večno na svetu pustila“. Kovač je nehal piskati, smrt je pa bežala v naglem diru naprej. Čez mnogo let pa pride po kovača smrtnjak. „No, zmenoj bodeš pa šel, saj si uže dosta let na zemlji preživel“. Dobro, pa le malo se usedi na ono le klop, saj si se gotovo utrudil od dolgega pota, pravi kovač, jaz pa bodem ta čas od svoje žene slovo jemal.

Ko se je smrtnjak usedel, pravi kovač smeja: no, sedaj pa le sedi! Čez nekaj časa je hotel smrtnjak ustati pa ni mogel. Milo začne prositi rekoč: „o ljubi mož, dovoli mi zopet ustati, saj se ne bodem nikoli več zmenil za te“. Dovolj mu kovač zopet ustati, in smrtnjak jo pobriše naprej kolikor so ga pete nesle, nezmenivši se nikedar več za kovača. Ko se je kovač uže zelo postaral in imel osivelo glavo, so prišli neki dan sami rogati peklenški po njega. Kar mahoma so ga hoteli zgrabiti, pa on jih prosi rekoč: le toliko časa počakajte, da bom jaz od svoje žene slovo vzela, tečas pa pojdite le na ono črešnjo, ki je zelo polna, in se dobro nazobljite črešenj. Hudiči spležejo na črešnjo, kovač pa prinese iz hiše vrečo in zakriči: hajdi noter! in kakor bi trenil so hudiči bili v žaklji; kovač jih dobro zaveže, vzame najtežje kladio, in tako neusmiljeno udriha po njih, da cvilijo in tulijo, da je groza. Slednjič se žakelj pretrga, in hudiči jo drug za drugim pobrišejo ven in hitijo nazaj v pekel, kakor bi jih veter nesel.

Več sto let je kovač potem živel na zemlji. Konečno se je silno naveličal tega zemeljskega življenja in je sklenil sam se podati na drugi svet. Premišljeval je, kam bi se podal? V nebesa se ni upal iti, ker si jih ni „izvolil“, v pekel bom šel gledat, je rekel, kako se tam godi. Ko pride pred pekel, potrká s kladivom na peklenška vrata. Kmalu pridejo hudiči odpirat, pa zagledavši kovača, ki jih je nekdanj tako strašno tolkel, s silnim krikom zaloputnejo vrata nazaj in tišijo tako močno na nja, da jim krempljí vrata predrejo in zunaj ven prilukajo; a kovač jim s kladivom vse notove zakrivi in zabije. Ker v peklu nič ni opravil, se je proti nebesom podal. Prišedši pred nebeska vrata, potrká enkrat, dvakrat s kladivom. Sv. Peter, nebeski vratar, mu pride od-

pirat. „Po kaj si pa prišel gori k nam, mu pravi vratar, ti nimaš nobene pravice do nebes, saj nisi hotel si jih izvoliti; le poberi se kamor hočeš, tukaj ne opraviš nič.“ S solznimi očmi prosi kovač rekoč: „Ako uže ne smem noter iti, vsaj malo naj pogledam v nebesa. Ko mu sv. Peter nekoliko vrata odpre, pogleda kovač po nebesih, pa zapazi na nekem sedeži svoj plašč, katerega je bil nekdanj beraču podaril; urno smukne v nebesa in se usede na svoj plašč. Sv. Peter ga je ven gonil, pa kovač ni hotel iti rekoč: tukaj imam sedaj pravico biti, ker na svojem sedim, — in je ostal v nebesih.

Dragotinovič.

Smešnica 45. Na mestnem plesišču je gospodična jezična piknola nekega trdnega notarja: „zakaj pa se ne ženite, ali se ne upate jedne ženske prerediti?“ Notar jej pa posojeno dobro vrne rekoč: „kakor so sedaj mestne gospe, bi se upal prerediti tri pa oblačiti pač niti jedne ne.“

Razne stvari.

(Svitli cesar) so šoli v Zdolah pri Brezicah darovali 150 fl.

(Odborova seja) družbe duhovnikov se bode obhajala prihodnji četrtek, to je, 16. t. m. ob 2 popoldne v knezoškofjski pisarnici, h kateri se vljudno vabijo čč. gg. odborniki.

Predstojništvo.

(Vabilo.) V nedeljo 19. nov. v god svitle cesarice napravi ob treh popoldne katol. pol. društvo v Konjicah zbor. K udeležbi vabi odbor.

(Mariborski župan) znani dr. Reiser je baje zbolel, 4 tedne županovanje odložil in se odpeljal na Dunaj.

(Razletela) je velikanska kanona Uhačijeva pri strelnih skušnjah zunaj Wiener-Neustadta ter ubila stotnika in hudo ranila oberlajtnanta.

(Zunaj Maribora) kder se gre v Leitersberg, se je kokoški barantač Ratušnik vrgel pred hlapon dunajskega vlaka, da bi se umoril, bil je samo na glavi in rokah oškodovan.

(Služba) jetniškega nadzornika je pri okrožnej sodnji celjske razpisana do 6. decembra t. l.

(Dražbe) 13. nov. J. Jeranko 375 fl. v Šmariji, 15. nov. Jož. Korber 775 fl. v Celji, 17. nov. Ana Valenčak v Beračah 1438 fl., 22. nov. Blaž Štiberc 2500 fl. na Holmu, 23. nov. Anton Mlinar 309 fl. v Gornjem gradu.

(Mariborske bolenišnice) oskrbnik Bartel je še v preiskavi in vedno več hudih rečij sili na dan. Računi so baje mnogo večji, kakor pa zapisniki pri usmiljenih sestrah kažejo. Nek gospod je baje 30 let vožnje opravljal

zastonj. a deželi se je vendar po 500 fl. na leto zaračunilo.

(V Pekersko šolo) so nemčurji stlačili baje uže 50 otrok, da jih ponemčijo. Kupujejo jim vsa učila, bukve, tablice, papir, peresa itd. Z denarjem tedaj nemčurji množijo število Nemcev. Jednako delajo v Rači v Gomilске župniji, kder so tudi podobno nemčevalnico odprli 5 novembra t. l. Za učitelja posluje nek Horvatek.

(Monsignor Luka Jeran) ki uže 35 let uraduje znano „Zgodnjo danico“ v Ljubljani, postal je kanonik. Čestitamo!

(Slavni č. g. Andrej Einspieler) obhaja dne 13. novembra t. l. svoj 70. rojstni dan. Bog nam ga še ohrani mnogo let. Koroški Slovencem je še silno potreben. Slava in hvala mu!

(Deželni šolski svet) prestavlja učitelje, ki se mu kot slovenski narodnjaki ovdijo. Tako je prestavljen g. Kele pri sv. Barbari v Haložah.

(Vitežki križec) Franc-Jožefovega reda prejela sta č. g. Fr. Juvančič, kanonik, dekan, župnik in zlatomešnik pri Novi cerkvi, in dr. Klofutar, profesor bogoslovja v Ljubljani.

(Pogorel) je Blaž Jeza v Šlapah na Ptujскеj gori.

(V Dravo pal in utonil) je Anton Lambrecht, doma od sv. Duha nad Lučami; nesrečnik je hlode iz Drave vlačil.

(Pijonirov iz Ptuja) je nekaj šlo na Koroško in Tirolsko v pomoč poplavljenecem. Ziljska dolina je skoraj vsa upustošena, v Dolu je 400 oralov njiv zasutih.

(Slovenski govoriti prepovedal) je nemški „Schulverein“ učitelju Jezerniku v Sladkem vrhu, Čmureške fare, čeravno ste ondi dve tretjinki vseh učencev slovenski.

(Paralelke) osnujejo se pri šolah v Ernauži, Lučanah in sv. Roprtu v Slovenskih goricah.

(Ljubljanski „Zvon“) objavlja v 11. zvezku: Pri mrtvaškem sprevodu, Pri pogrebu, Brez doma, Malo življenje, Slovenci za Karola Velikega, Po krivici, Izza mladih let, Godec, Slov. elegija iz preteklega veka, Izgubljena mladost, Bajke in povesti o Gorjancih, Želje, V Valvasorjevem gradu, Kuzovci, Bičarji in skakavci na Slovenskem, Statistične črtice o Kranjskem prebivalstvu, Star srbsko-cirilsk rokopis, Dva verza Preširnova, Družba sv. Mohorja, Archiv für slavische Philologie, Slovenski glasnik.

(Umrli) je deželni poslanec M. Lohninger v Mislinji 64 let star. Priselil se je k nam nekdanj iz Dunaja pa Slovencem ni bil prijatelj.

(V spodnjej Polskavi) je g. dr. Dominkuš ubitega nešel Filipa Trgleca. Pravijo, da ga je ubil brat Valentin Trglec.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. g. Caf 21 gl. (ustn. in letn. dpl.), Janžek 70 gld. (ustn. in letn. dpl.), Slatinšek 3 gld., Bezenšek 1 gld., Kramberger M. 1 gld.

(Borlski most) je bil poškodovan in visel na dveh mostnicah, sedaj zopet popravljen.

(Na planini) pri Ljubnem bilo je letos 45 žrebet. Eno je poginalo. Posestnik je dobil 70 fl. odškodnine.

Loterijne številke:

V Gradci 4. nov. 1882:	64, 73, 39, 16, 66.
Na Dunaji „ „	17, 39, 89, 29, 18.
V Temešvaru „ „	75, 84, 46, 78, 54.

Prihodnje srečkanje: 18. novembra 1882

Št. 1256. Učiteljska in podučiteljska služba.

Na petrazredni dečki šoli na Ptujem ste izpraznjeni učiteljska služba s plačo od 700 fl. in podučiteljska služba s plačo 560 fl. event. 420 fl. — Nemškega in slovenskega jezika zmožni prosilci naj svoje prošnje do 1. prosinca 1883 postavnim potem pošljejo krajnemu šolskemu svetu v Ptuj. Muzike večji prosilci imajo predstvo.

Okrajni šolski svet v Ptui 29. okt. 1882.

1—3

Predsednik.

Štev. 1273.

Učiteljske in podučiteljske službe

se bodo podelile stalno ali začasno na sledečih šolah IV. plačilne vrste:

- a) v Stopreih (Post Rohitsch) učiteljska služba s prostim stanovanjem;
- b) pri sv. Marjeti (Post Moschganzen) tri-razrednica, učiteljska služba s prosto izbo,
- c) pri sv. Marku poleg Ptuja, dvorazrednica, podučiteljska služba, s prostim stanovanjem. —

Prosila se naj postavnim potem pošljejo do 20. grudna t. l. dotičnemu krajnemu šolskemu svetu.

Okrajni šolski svet v Ptui 29. okt. 1882.

1—3

Prvomestnik.

Ponudba.

Samo za 1000 fl. — nekaj časa se tudi na denar čaka — je dobiti hiša s potrebnim gospodarskim poslopjem. Zraven je 3 orale vrta, travnika in dobrih njiv. Hiša je pri velikej cesti, blizu Brežiškega kolodvora, pripravna za vsako obrtnijo. Več pové lastnik

Franc Zupančič,
v Brežicah (Rann.)